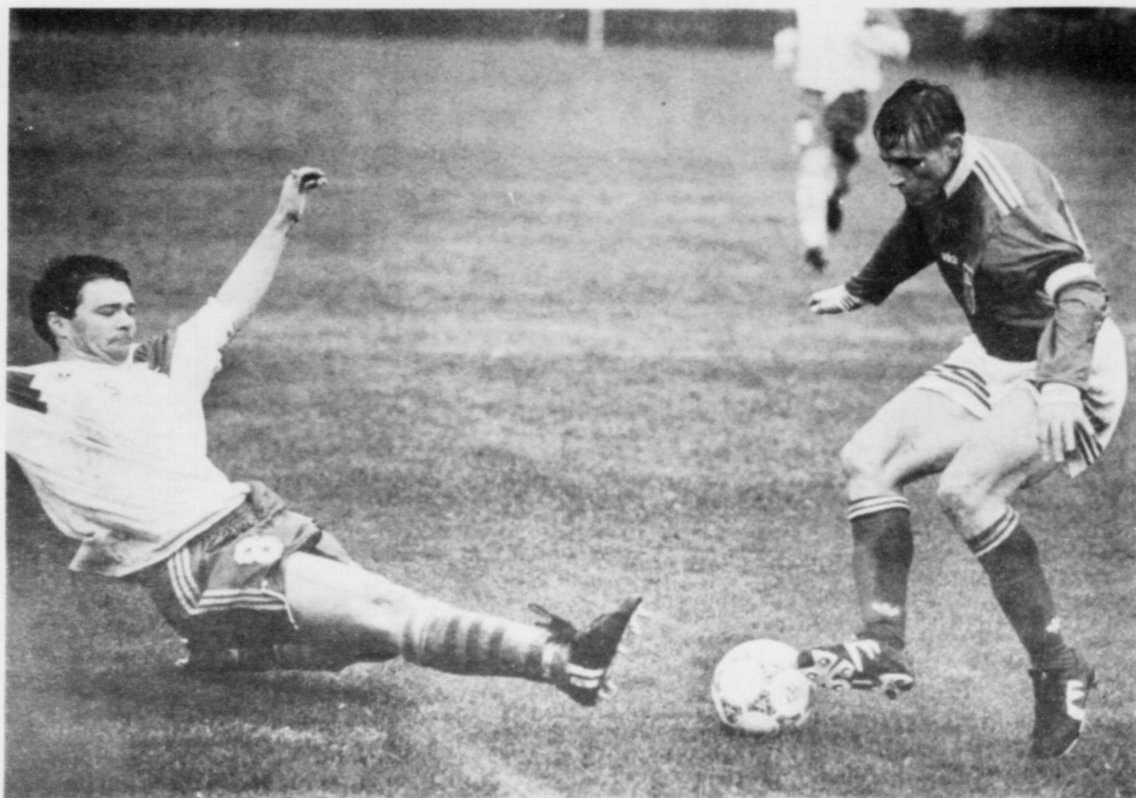

Jan Dam tveitir seg í eina takling, men verðu snyttur av Dragan Stojkovic, sum síðani leggur bóltin fyrí fótarnar á Jugovic, sum avgreiddir viðari í føroyska málið

Mynd: Kalmar Lindenskov

Vit lögdu okkara egnu vápn eftir í umklæðingar-rúminum, og vit fara ongantíð at vinna, um vit stríðast við vápnunum hjá yrkisspælarunum, staðfesti føroyski landsliðsvenjari

Allan Simonsen, landsliðsvenjari:

Eg hevði sett liðið øðrvísi fingur vit nýggjan møguleika

TOFTIR: Allan Simonsen duldí ikki, at hann var vón-brotin av úrslitinum og mát-

anum, sum hansara menn høvdu tapt 1-8:

- Eg havi alla virðing fyrí

mótstøðuliðnum. Eg havi altíð vítað, at jugoslavaru eru góðir fótibóltsspælarar, og at teir eru í europeiskum topp-klassa og kunnu sammetast við teir bestu, var sjón fyrí søgn ídag. Men eg haldi ikki, at vit nýtast at tapa so stórt móti teimum.

Uppskriftin

Hvussu tað hevði borið til at sloppið undan so stórarí avhølvng hevði landsliðs-venjarin eina uppskrift uppá á tíðindafundinum eftir dystin:

- Vit skulu ongantíð fara á vøllin við tí hugburðinum, at vit skulu nýta vápnini hjá mótsøðuliðnum, sum eru í tí flokkinum, sum Jugos-lavia er. Teir eru nógvi betri spælarar enn vit, teir eru skjótari og sterkari, og tað kunnu vit einki gera við. Skulu vit fáa heidurlið úrslit og kanska fáa úrslit, sum vit higartil hava droymt um og sum tær seinastu ferðirnar hava víst seg ikki at vera so ógvuliga veruleikafjar, so

mugu vit nýta okkara vápn. Tey eru, at tað er skil í ting-unum, at vit eru væl skipaðir, og at vit halda avtalurnar, sum vit hava gjørt.

Men er tað ikki eitt sindur seint at koma við hasum nú, átti tú ikki at prenta hatta inn í tínar menn, tá tit fyrí-reiðaðu tykkum?

- Vit hava nýtt nógva tíð at tosa um hasi viðurskiftini. Men eg má bara staðfesta, at spælararnir, sum higartil hava hildið avtalur og hava víst, at tað hevur gingið rætta vegin, teir gloymdu tað, sum vit hava arbeitt við at betra í fleiri ár.

Tyngdir av egnum avrikum

Kann tað hugsast, at tað hevur spælt inn, at trýstið og dreymurin at røkka tí, sum higartil hevur verið ó-væntað, var ov stórt?

- Hasum vil eg avgjört ikki útiloka. Í hvussu so er tóktust spælararnir meiri tyngdir, enn teir hava verið undanfarnu ferðirnar. Men teir mugu minnast til, at teir noyðast at arbeiða 110 prosent í allar 90 minuttirnar og ikki minst í tíðini, sum dóm-arin leggur afturat, um vit skulu røkka longur. Hetta var ein lærðómur fyrí okk-

um allar, og nú mugu vit royna at koma fyrí okkum aftur til um tveir vikur.

Heldur tú, at teir vóru betri enn Spania?

- Um vit taka ein og ein spælara, so eru teir í minsta lagi eins góðir og spani-ummenninir vóru. Men eg haldi framvegis, at Spania hevur eitt betri lið, enn jugoslavarnir hava, og eg iðri meg um, at vit skulu tapa so nógvi meiri ímóti teimum, enn vit taptu móti Spania.

Hvat er frágreiðingin uppá, at okkara menn stóðu seg so nógvi verri hesa ferð, enn teir gjørdi í Beograd. Skulu vit meta út frá fyrítreitunum, so átti tað at verið mótsatt?

- Tað er rætt, at um vit siggja tað út frá dystarvenj-ingini, so áttu føroysku spælararnir at verið betri fyrí nú, enn teir vóru í apríl. Men tað eru tveir lutir, sum vóru øðrvísi hesa ferð. Fyrst og fremst arbeiddu okkara spælarar nógvi meiri har niðri, og vit vóru eisini hepnir. Hin luturin er, at teir fóru niður við nakkanum seinna umfarið í Beograd, og tað var viðvirkandi til, at vit komu so væl inn í dystin. Hesa ferð arbeiddu

teir hart alla tíðina.

Lært av royndunum

Sosialurin vildi vita, um venjarin ikki hevði ein part av skuldini, tí hann hevði skrúvað liðið skeivt saman, og venjarin var ikki ósamd-ur.

- Um eg skuldi sett liðið nú aftaná við teimum royndum, sum vit gjørdi í dag, so hevði eg styrkt um miðvøllin. Har vóru vit ov tunnir, og tað hevði komið væl við, um vit høvdu ein eykamann har. Soleiðis sum tað myndaðist hevði tað verið betri, um vit í staðin fyrí tveir álopsspælarar høvdu ein og so ein meiri á mið-vøllinum.

- Vit høvdu avrátt, at vit skuldu gera økið, sum teir kundu spæla á, so lítið sum tað bar okkum til, men hetta miseyðnaðist fullkomuliga.

Hvussu hevur tú tað beint nú?

- Noyðist eg at svara tær uppá tað, spurdi Allan Simonsen, smílt og helt, at teir allir noyðdust at fáa hetta burtur úr huganum og savna áhugan, orkuna og ikki minst hugburðin um uppgávuna í Bratislava, og so takkaði venjarin fyrí seg.

jh

Allan Simonsen hevur nógvi at hugsa um eftir stórtapið móti Jugoslavia